

Konventionen om rederansvarets begrænsning er ratificeret af Belgien, Brasilien, Danmark, Spanien, Finland, Frankrig, Ungarn, Monaco, Norge, Polen, Portugal og Sverige. Derimod er den ikke tiltrådt af U.S.A. og ikke ratificeret af Storbritannien.

Af de lande, der har ratificeret konventionen, beregner, foruden Danmark, såvidt vides kun Sverige ansvarsgrænserne efter guldværdi, og det forventes, at den svenske lov vil blive ændret i denne rigsdagssamling. Norge havde oprindelig samme regel som de øvrige nordiske lande, men ved en lov af 4. februar 1938 blev det bestemt, at beregning efter guldværdi kun skulle ske overfor udenlandske fordringshavere, hvis land anvender denne beregningsmåde overfor norske fordringshavere, medens der øvrigt skulle regnes med papirkroner.

Efter britisk lov er ansvarsgrænsen 8 pund sterling pr. ton for skade på gods og yderligere 7 pund sterling for personskade, idet der ved sterling forstås papirsterling.

Reglerne om begrænsning af rederansvaret i sølovens § 255 vil i praksis navnlig komme til anvendelse på danske skibe, og den høje ansvarsgrænse, der følger af beregningen efter guldværdi, vil derfor få den virkning, at danske redere bliver ugunstigere stillet end de fleste andre landes redere. Dette synes betænkeligt, og hertil kommer, at det under de nuværende forhold, hvor markedet for guld næsten overalt er bundet af restriktioner, er ganske usikkert, hvorledes udtrykket guldværdi i konventionen og søloven retteligt skal forstås. I almindelighed henholder man sig i så henseende her i landet til den af U. S. A. fastsatte officielle pris, 35 dollars pr. ounce

fint guld, hvilket efter den nugældende dollarkurs giver ca. 3,13 papirkroner pr. guldkrone. Rigtigheden af at anvende den amerikanske guldpris lader sig imidlertid drage i tvivl, idet der ikke er noget frit guldmarked i U. S. A., og guldprisen i de enkelte lande, hvor et helt frit guldmarked findes (således Indien og Ægypten), ligger langt højere.

Under disse omstændigheder må man finde det rettest, at henvisningen til guldværdi i sølovens § 255 nu slettes, således at de fastsatte ansvarsgrænser bliver at beregne efter 145 kr. i papirkroner pr. ton af skibets drægtighed. Det har været overvejet, om det, forinden denne ændring kan indføres, ville være nødvendigt at opsiges den internationale konvention, men under hensyn til, at de forudsætninger, under hvilke bestemmelsen om guldværdi blev optaget i konventionen, ikke mere er tilstede, og til den stilling, de fleste andre af konventionslandene har indtaget, må man formene, at konventionen ikke behøver at opsiges, i hvert fald når den foreslåede ændring indføres i forståelse med de øvrige nordiske lande.

Det har endvidere været overvejet, om man i stedet for helt at gå bort fra beregningen efter guldværdi skulle foreslå indført en gensidighedsordning som den i Norge gældende. Under hensyn dels til de ovenomtalte vanskeligheder ved at fastslå den sande guldværdi, dels til de komplikationer, der ville opstå, hvor i samme sag fordringshavere tilhører forskellige lande, og rederen overfor nogle skulle hæfte efter guldværdi, overfor andre ikke, må man imidlertid mene det rettest at foreslå, at beregningen efter guldværdi helt forlades.